

בס"ד יח' אלול ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 18: 57
 צאת השבת - 19: 46
 רבנו תם - 20: 35
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 685
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלוויין עם הפייטן ר' משה חבושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לע"י יקיריכם.

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

נהנים מהעלון? אוהבים לקרוא בו? תרמו את פדיון הכפרות לחיזוקו.

פרשת כי-תבא

כפטידון: "קומי אודי" (ישעיה ס')

מענייני הפרשה:
 ← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
 ← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לדי'.
 ← פרשת הברכות והקללות בבואם לארץ ישראל.
 ← רשימת הברכות שתבאנה על שמרי התורה ומצוות.
 ← התוכחה - רשימת הקללות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
 ← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

"והיה כי תבוא אל הארץ" (כ"ו א')
 סמיכות הפרשיות: תמחה את זכר עמלק וכו' והיה כי תבוא אל הארץ וכו' אפשר לפרש על פי מה שאמרו חז"ל: אין בן דוד בא עד שימחה זכרו של עמלק. זהו שאמר: **תמחה את זכר עמלק ועל ידי זה והיה כי תבוא אל הארץ, שתבוא הגאולה וישראל יעלו לארץ ישראל וישבו עליה לבטח.** (בית מאיר)

"אשר יעשה פסל ומסכה... וישם בסתר" (כ"ז ט"ו)
 אין לך גרוע מזה, כשעושים פסל ומסכה, תועבת ה', **"ישם בסתר"** - ומצניעים את האליל מאחורי מסווה של דיבורים נאים ורעיונות נעלים, כגון "תחיה לאומית", תרבות, השכלה וכיוצא באלו. כאשר שיטת-הכפירה נאמרת בגלוי והכל רואים בעליל את הפסל והמסכה - איננה כה מסוכנת כמו בעת שהיא מתעטפת באיצטלה של מלים יפות ומושגים מקודשים. לפיכך אמרה תורה על כגון זה: **"ארור"**.

"ארץ זבת חלב ודבש" (כ"ז ג')
זבת חלב ודבש - סופי תיבות: **שבת**. יש לפרש על פי חז"ל, אמרה תורה לפני הקב"ה, ריבוננו של עולם, כשישראל נכנסים לארץ מה תהא עלי? שהרי כולם חורשים וזורעים ומניחים אותי. אמר לה הקב"ה, יש לי זיווג שאני מזווג לך והוא יום השבת שלא עובדים בו וממילא יעסקו כולם בתורה. זהו שרמזו אשר תבואו אל הארץ, וכי תאמר מתי יעסקו בתורה? לזה סמך ארץ **זבת חלב ודבש** - סופי תיבות: **שבת**, שבו יעסקו כולם בתורה. ובא הרמז חלב ודבש על פי מה שמובא בגמרא (תענית ז') שהתורה נמשלה לחלב. וכן בתהילים (י"ט) נאמר על דברי תורה: ומתוקים מדבש ונופת צופים. (חיים אהרונוב)

"ובאו עמך כל הברכות האלה והשיגוך" (כ"ח ב')
 פעמים רבות יש שאדם בורח מפני דבר שבעצם לטובתו הוא, כי איננו יודע ואיננו רואה את הטובה העשויה לצמוח לו ממנו. לפיכך אמרה תורה: **"והשיגוך"** - הברכות ידלקו אחרוך, וישגוך, אף אם תברח מפניהן. כיוצא בזה ביקש גם דוד המלך: **"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי"** - ירדפוני נא הטוב והחסד, גם כאשר לא אדע כי טוב וחסד הם ואברח מפניהם. (שער בת רבים).

"ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך וכו' ברוך טנאך ובשאריתך" (כ"ח ד-ה')
 למה בברכות הקדים הברכה **לפרי בטןך** ואחר כך **טנאך ומשאריתך**, ואילו בקללות הקדים **טנאך** ומשאריתך **לפרי בטןך**? אפשר לומר על פי מה שאמרו חז"ל במדרש (ויקרא רבה י"ז) אין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחילה. לכן בקללה הקפיד לתת עונש בענייני ממון תחילה, ואם לא חזרו בתשובה, אז פוגע בנפשות. (נשמת חיים)

"זרע רב תוציא השדה ומלט האסוף" (כ"ח ל"ח)
 מכאן נראה כמה גדלו רחמיו יתברך אשר ברוגו רחם זיכור. כי בכרמים אמר: **לא תשתה לגמרי**, וכן בזיתים אמר: **ושמן לא תסוך**, כי אלה אינם חיוניים ונחוצים לאדם כל כך. לא כן בדגן אמר ומעט תאסוף שתהיה לו פרנסה ולא אמר לא תאסוף. (נשמת חיים)

הסיוו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

פינת הניבים והפתגמים
מעשה ידיו להתפאר = יצירה נאה הנותנת פבד ליוצרה.
דוגמה: המְחַנְקֵת בְּרוּכַת הַכְּשֵׁרוֹנוֹת בְּצִיּוֹר וּבְקִדְרוֹת הַזְּמִינָה אֶת חֲבֵרוֹתֶיהָ לְחִזּוֹת בְּתַעֲרוּכָתָהּ, מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ הַתְּפָאֵר.
מקור: וְעַמְךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נָצֵר מִטְּעִי, מַעֲשֵׂה נְדִי לְהַתְּפָאֵר [יְשַׁעְיָהוּ ס כא]. (ניבונוכו)

העלון טעון גניזה

"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך".

המלה "והשיגוך" מראה לנו שאצל אדם ירא שמיים אמתי ההשתדלות פשוט לא משחקת תפקיד. לא משנה מה הוא יעשה ולאן הוא יברח, הברכה תשיג אותו. אם התורה משתמשת במלה "והשיגוך", זה אומר שהאדם בורח וצריך להשיג אותו. אז אפילו במצב כזה, שלא רק שהאדם לא עושה השתדלות גשמית, אלא גם בורח ממנה, אנו רואים שהברכה בכל זאת מצליחה להשיג אותו. להבדיל, המלה "והשיגוך" נאמרה גם בהמשך הפרשה בהקשר לקלות, כך שגם מהן לא ניתן לברוח, ולא משנה כמה השתדלות גשמית נשקיע בזה.

כמוכן שאף אחד עכשיו לא צריך להתפטר מהעבודה, לעזוב את הבית ולברוח מכל השתדלות גשמית בחייו. כדי שהברכה תרדוף אותנו אנו זקוקים ליראת שמיים גבוהה מאוד. אלא שבוודאי כדאי לכולנו להתחיל להשקיע הרבה יותר ברוחניות, באמונה ובתפילות, ולהוריד לאט לאט את השעות הנוספות ששורפות לנו את כל הזמן ולא משאירות לנו אפילו שעה אחת קטנה להשתתף באיזה שיעור תורה. עם הזמן נוכל להוסיף עוד ועוד אמונה ופחות השתדלות, ונזכה לראות במו עינינו את הברכה שממלאת את חייו.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

עזרה לילדים להתמודד עם החזרה לשגרת ביה"ס? (המשך) ה. הכנת שולחן הכתיבה, קניית הציוד: זהו תהליך שכדאי לעשות לא ברגע האחרון, אלא מעט לפני תחילת שנת הלימודים. סידור שולחן הכתיבה, מיון הציוד מן השנה שעברה והקנייה של ציוד שהוא אטרקטיבי לילד וההתעסקות עמו מכינים את הילד ומגבירים את החשק שלו לחזור לביה"ס.

ו. עידוד מפגשים עם חברים: חשובה השמירה על קשר עם החברים. רצוי שלקראת סוף החופשה יפגש הילד יותר עם חברים. הדבר יקל עליו בימים הראשונים. כך, במקום להיות עסוק ביצירת קשרים חדשים או בחיזוק הקשר עם חברים קיימים בימים הראשונים של ביה"ס, הוא ירגיש נוח ובטוח יותר ויוכל לזרום יותר עמם מייד כאשר יפגוש אותם.

ז. הבאת חפץ לביה"ס: אפשר להציע לילד לבחור חפץ או משחק אהוב שאותו יוכל לקחת לביה"ס. המטרה היא גם להביא משוה מוכר שמוזכר את הבית ונותן תחושה טובה, וגם מספק לו אמצעי לשבור את הקרח ולהתחיל משחק ומפגש עם חבר. הצגת החפץ לחברים עוזרת לשבור את המבוכה ולהפיג את החששות הראשונים ביצירת הקשר.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
ורדה-רוזי נסימי מנב"ת
שחרמה לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן הרח"ג **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתה והצלחתה, בריאות לבעלה ולילדיה שיצליחו בלימודיהם ובכל דרכיהם ומעשיהם. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירונו נחת מיוצאי חלציהם. ולהבדיל לענין אביה **שלמה בן רוזה ז"ל**

רפואה שלימה
לנהיית יעקובי
בת גולשן מנב"ת
ולשוננה בת נהיית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריהן ושס"ה גידיהן. שתחזורנה לאיתנן ותזכנה לשנים רבות נעימות וטובות.

שיעור התורה הגדול בתל ארזון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרח"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה 21:30 על גבי **מוסד ענק.** תתקיים גם **סעודה רביעית.** לאחר השיעור סליחות עם החזן והפייטן **משה חבושה הי"ו**

"קול חן וקול אנה, קול חן וקול אנה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
לדוד ובתיה שטרית הי"ו
איננה-תמרה וחיים פוגרבינסקי לנישואי **הראל** עם **דריה מנב"ת** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"נבני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

"קול חן וקול אנה, קול חן וקול אנה"
מזל טוב ואיחולים לבבנים
לדוד ומרים מוסאי הי"ו שביעוף ומרים **בניטה הי"ו** לנישואי **שימרון-שימרון הי"ו** עם **ביעוף-שמיחה מנב"ת** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

פסורה אמתת
שיעור מרתק בהלכות עם הרח"ג
אופיר מלכה שליט"א (חתנו של הרב אלבו) יתקיים ביום רביעי **בכולל "אור ודרך"** בשעה 19:00 מנחה ב-18:40 **כל הציבור מוזמן**

מרכה והצלה
לאירית יצחק-פיר מנב"ת בת **דבורה מומי הי"ו** יה"ר שתזכה לזיווג הגון **משורש נשמתה הטהורה.** שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ויתגשמו משאלות ליבה לטובה, פרנסה טובה ושנים רבות טובות ונעימות. וברכה להוריה ולמשפחתה.

עלון **"אברהם יג"ל"** יוצא בקריאה נרגשת ובחיבת קודש לכל קוראינו וידידנו היקרים: נא להקדיש את **"פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלות ליבכם לטובה, ותזכו בכל הברכות, בפרנסה טובה שפע ובריאות. **התורמים יזכו ב"נ לברכה בעלון."**

בריאות והחלמה איתנה:
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו **משה נאמן בן מרים הי"ו** **מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו** **אברהם נאמן בן מרים הי"ו** **ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו** **מרים דויד בן פרי הי"ו** **גולשן באבאי בת מרים מנב"ת** **דבורה עמרני בת רחל מנב"ת** **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"י הצנוע והענו **שלמה בלנה** בן רוזה ז"ל שימליץ טוב בעד בתו ורדה-רוזי וכל משפחתו
לע"י הרח"ג המדוכא ביסורים **יעקב-חי יוסף** בן מרגלית זצ"ל שימליץ טוב בעד אביו אחיו וכל משפחתו

מרכה והצלה
לפנחס ורודית כהן הי"ו על כל הסיוע לזיכוי הרבים. **שיזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה,** שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, וירונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם.

כסף הנשים היקרות
היכוננו לערב מיוחד לקראת החגים. **אכירת אספנות מצוינות** של "אומנות קשירת מטפחות" בגדים ואקססוריס של המעצבת **מורן אלבז,** ביום חמישי ט"ז אלול (13-08-22 למניינם) בשעה 19:30 בבית חב"ד יבנה. **אוסרית 050-8720046**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה
ג'והר קמרי בת טאוס ויחזק ז"ל
שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
מזל דיין בת עליה ז"ל
דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
שרלי שלום אליהו מטווי בן מרסל ז"ל
שמעון שבת בן רחמה ז"ל
חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ראש השנה והתפילות

א. כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיוטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בפייהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב. בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג. המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו.

ד. מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה. בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מוזכרים תכלה שנה וקללותיה. ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו. בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו מזמור "ימעמקים קראתיך ה'".

ז. אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ח. התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל.

ט. צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלוש עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

י. אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם האל הקדוש או המלך הקדוש, אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש לדור ודור המליכו לאל, ובכן, אנו אומרים שמסתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

יא. אם טעה ולא אמר זכרנו לחיים, ומי כמוך, וכתוב, ובספר החיים, אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת אתה קדוש כולה, וחתם המלך הקדוש, אבל שכח לומר הנוסח: ובכן יתקדש שמך וכו', אינו חוזר.

"מכל מלמד" השכלתי..."

תקציר פרשת כי-תבא

ביכורים (כו, א-יא) - משה רבנו מוסיף ומצווה את בני ישראל במצוות שיחויבו בהם בכניסתם לארץ. פרשתנו פותחת במצוות הביכורים, החלה רק לאחר כיבוש הארץ וחלוקתה בין שבטי ישראל. המצווה חלה על שבעת המינים שנתברכה בהם ארץ ישראל. כאשר החקלאי יורד לשדהו ורואה פרי בביכורו, עליו לסמנו. כאשר יעלה לרגל לירושלים, ימלא את הטנא בפירות הביכורים ויביאו לכהן.

ביעור מעשרות (כו, יב-טו) - שש השנים שנמנות בין שנת שמיטה אחת לבאה, חלוקות בדיני המעשרות הנוהגים בהם. בשנה הרביעית לקראת חג הפסח מצווה כל יהודי לבדוק אם לא נותרו ברשותו מעשרות מהשנה השלישית שטרם ניתנו לעניים. בעת הזאת עליו להוציא את כל יתרת המעשרות מביתו, לחלקם לעניים ולומר נוסח תפילה קצר.

התחדשות במצוות (כו, טז-יט) - משה פונה לבני ישראל ומזהירם לשמור את מצוות התורה ושיהיו בעינינו תמיד כחדשים שזה עתה ניתנו. בהקשר זה, הוא מצייץ את הקשר המיוחד שבין ישראל לקב"ה. **גל-עז** (כו, א-י) - כדי לזכור את התורה, מצווה משה להקים גל אבנים שיעמוד כעדות בין ה' ובין העם. בראשונה יש להקים גל בן שניים-עשר אבנים על גדת הירדן המערבית, ועליה לכתוב את דברי התורה, ואחר-כך להקים עוד גלי אבנים דומים בהר עיבל ובגלגל.

הברוך והארור (כו, יא-כו) - משה מפרט את טקס הברכה והקללה. לאחר שיעבור את הירדן, שיהיה מן השבטים יעמדו על הר גריזים - ייצוג לברכה, שיהיה שבטים יעמדו על הר עיבל - ייצוג לקללה, ובגיא יעמדו הכוהנים והלויים ואיתם ארון ברית ה'. הלויים אומרים את דברי הברכה, וכל העם עונה אמן. אחר כך מסובבים פניהם אל הר עיבל ואומרים את דברי הקללה, וכל העם עונים אמן.

ברכות לשומר התורה (כח, א-יד) - השומע בקול ה' ומקיים מצוותיו יזכה לברכות רבות. ה' יברך אותו בילדים, בתנובה פורייה במשק החי, בשדה, במטעים ובכרם.

רפואה אלטרנטיבית

במיה

במיה היא ירק קטן ובעל חותם ייחודי משלו, הנאכל בעיקר לאחר בישול. מעלותיה של הבמיה רבות: הירק עשיר בוויטמינים חשובים כמו ויטמין B, C, K ו-A. תרמילי הבמיה הטריים עשירים בחומצה פולית הנחוצה במיוחד בזמן הכנה להריון ועוזרת למניעת מומים מולדים בחוט השדרה של העובר המתהווה. כמו כן, הבמיה תורמת לגוף כמות נכבדת של מינרלים חיוניים כמו ברזל, אשלגן, זרחן, סידן, מגנזיום, מנגן, אבץ ונחושת. במיה יכולה לסייע להוספת אנרגיה לתפקוד הפיזיולוגי, לתמוך בהתמודדות עם עייפות כרונית, בייצור הורמונים, במערכת קרישת הדם ובמערכת נוספות. בזכות העושר במנגן ובסידן, תורמת הבמיה לבריאות מערכת השלד ולתחזוקתו. תרמילי הבמיה מנינים עם קבוצת הירקות בעלי ערך קלורי נמוך העשירים בסיבים תזונתיים איכותיים, דלים בנתרן, כולסטרול ושומנים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

אין לנו אב אחר

קורא יקר: בשלב הכרותך עם הבורא, ישנם עליות ומורדות הגורמות לך להרגיש לבד וחסר אונים, מול כל תלאות החיים. רצוני להעניק לך מסר שיתן לך כח להמשיך גם במצבים הקשים של החיים, שתדע, כי אין לנו אבא אחר! רק אליו תוכל לפנות בכל רגע, גם אם נדמה כי אפסה כל תקווה, כפי שניתן ללמוד מהסיפור הבא:

מעשה שהיה עם הגאון רבי ישעיה ברודקי זצ"ל, חתנו של רבי ישראל משקלוב אשר היה תלמידו המובהק של הגר"א מוילנא. ביום מן הימים - נמנה רבי ישעיה וגמר אומר לעלות לארץ הקודש ולכונן את עפרה. הוא ארו את מיטלטליו המעטים, לקח עימו את בנו ובתו הקטנים, ויצא לדרך בספינה, כמקובל בימים ההם. ויהי בדרך, והנה לפתע נתרגשה עליהם צרה צרורה, סערה גדולה פקדה את הים, והגלים הגבוהים שחקו בספינה כאילו היתה קליפת אגוז. משברי הים התנפצו על דפנותיה, והספינה אשר לא הסכינה מעודה לכזו סופה, נכנעה לבסוף בפני הגלים השוצפים, ונבקעה ושקעה במצולות.

רבי ישעיה עם בנו ובתו, הוטלו איפוא אל המים הסוערים. מאחר ובימים ההם עדיין לא היו בנמצא ספינות הצלה, הורה הצדיק לשני ילדיו לעלות על גבו, וכך החל הוא לשחות אל עבר הבלתי נודע. כך שחה הוא עוד ועוד, ובאופק אין נראית כל יבשה.

אם עברה שעה או עברו שעתים, איש לא יכול היה לומר. שכן באותן שעות כל רגע נראה כנצח. אולם זאת ידוע, כי לאחר משך זמן מסוים הרגיש רבי ישעיה שכוחותיו אינם עומדים לו עוד, וכי הוא אינו יכול להמשיך ולשאת על גבו את בנו וגם את בתו. אם ימשיך כך, הוא הרגיש - יטבעו שלושתם.

כיהודי שהתורה שגורה בפיו, ידע רבי ישעיה מה עליו לעשות במצב הנורא הזה. על פי התורה עליו להציל את הבר, ולהניח את הבת (עיין הוריות יג). כיון שהבן מחויב בכל המצוות, ואילו הבת פטורה ממצוות שהזמן גרמן. למרות הקושי הכרוך בכך, נשמע רבי ישעיה לצו אלוקיו, עזב את בתו ואחז בבנו בשארית כוחותיו. הילדה אשר לפתע נעזבה והחלה להרגיש כי היא שוקעת אט אט, החלה לבכות, גם אביה - רבי ישעיה - בכה עימה, אולם הוא ידע, כי אין כל ברירה אחרת, כך מורה לו ההלכה לנהוג, וכך הוא יעשה, על אף שליבו נקרע לגזרים בראותו את בתו טובעת לנגד עיניו, ואין לאל ידו להושיעה.

והנה הילדה המרגישה כי אלו רגעי האחרונים, כאשר רק חוטמה נמצא כעת מחוץ למים ודרכו היא נושמת אך בקושי, קוראת וזועקת: "אבא!! מה אתה עושה לי? מדוע הפסקת להחזיק בי?"

אך רבי יהושע לא יכול לעשות דבר... דמעות רותחות זלגו להן על לחיו, כאשר הוא נאלץ להשיב לבתו בלב כואב ודואב "בתי היקרה, אין לנו כל ברירה אחרת!! אם אנסה לאחוז בך ובאחיך נטבע כולנו!!"

אולם הבת אינה מרפה... בשארית כוחותיה היא נאחזת היטב באביה, וזועקת אליו בכל כוחה: "אבל אבא, אבא שלי, אין לי אבא אחר!! אנא הצל אותי!!"

בפני הקריאה-זעקה הזו לא היה רבי ישעיה מסוגל לעמוד, הוא חש איך כוחות חדשים אשר היו חבויים בפינה נידחת בגופו, צפים ועולים בו כעת, והוא החליט, להתאזר בשארית כוחותיו, ולנסות להגיע אל חוף המבטחים עם בנו ובתו. הוא הורה לילדה לאחוז

בו שוב, ובכוחות לא לו, המשיך לשחות עוד ועוד עד אשר הגיע בסופו של דבר אל החוף. כאשר הגיעו אל החוף, נפל רבי ישעיה על החוף הרך והתמוטט מרוב תשישות, וכך שכבו הוא וילדיו, כמה שעות.

משהתאושש פנה הוא אל בתו ואמר לה: "בתי בתי, אני רוצה שתזכרי לאורך כל חיך, את שעבר עליך ועלינו בימים!! הרי את יודעת, כי כאשר הסרתי את אחיזתי בך היה הדבר קשה לי יותר מכל... את בכית, אני בכיתי, אבל לא היתה לי לכאורה כל ברירה!!

ואף על פי כן, כאשר צעקת אלי וזעקת: "אבל אין לי אבא לבד ממך, הצל אותי!!" זעקה זו, הזרימה בי כוחות חדשים, שלא ידעתי שהיו בי כלל!! אני התאזרתי בכוחות מחודשים והנה את רואה: לבסוף הצלחנו כולנו להגיע אל החוף!!"

ניצרי בלבך היטב את המאורע הזה, וזכרי גם לעתיד: אם חלילה תהיי פעם נוספת בצרה ומצוקה - אל תתייאשי, רק תתפללי אל הקב"ה ואמרי לו בבכי ובתחנונים בדיוק כפי שאמרת לי: 'אבא, אין לי אבא אחר לבד ממך - חושה להצילני!!'

אם כך תעשי - תגלי שיש לך אבא אחר מלבדי... יש לך אבא שמעוניין להצילך - כי צעקת אליו ורצית בקרבתו!!

אבא שמסוגל להושיע אותך, אותך - ואת כל העולם כולו!!

"וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"

אלו תפילין שבראש (מסכת ברכות ו' א). חבורת שודדים התפרצה אל ביתו של הגאון רבי אליהו מוילנה. שמעו השודדים כי בבית זה מתגורר ה"רבי" (רב בשפה הפולנית) הגדול של היהודים, ובודאי מצויים במעונו אוצרות של כסף וזהב ואבנים טובות.

אכן אוצרות היו בביתו של הגאון מוילנה, אך הללו היו אוצרות רוחניים אוצרות תורתנו הקדושה. אוצרות גשמיים כמו כסף וזהב לא היו בבית זה, ההפך הוא הנכון הגאון מוילנה חי חיי דחקות ועוני.

השודדים שחדרו לבית נכנסו בתחילה אל חדר המבוא. בחדר זה ישבו תלמידי הגאון אף הם תלמידי חכמים מופלגים ולמדו תורה. פתאום התנפלו עליהם השודדים, הפליאו בהם מכותיהם ודרשו את הכסף והזהב שבבית.

בחדר הפנימי ישב הגאון רבי אליהו עטוף בטלית ועטור בתפילין והתבודד בלימוד התורה. לשמע הרעש והמהומה קם ממקומו ויצא אל חדר המבוא. והנה, ברגע בו ראו השודדים את דמותו של רבי אליהו הרימו רגליהם ונמלטו מהבית כל עוד נפשם בם.

התפלאו התלמידים ושאלו את רבם: "מדוע נמלטו השודדים כשנכנסו רבנו לחדר?"

הצביע הגאון על התפילין של ראשו ואמר: "על הפסוק בפרשת כי תבוא: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" דרשו רבותינו: אלו תפילין שבראש."

התפלאו התלמידים עוד יותר: "הן גם אנחנו עטורים בתפילין, מדוע לא פחדו השודדים מאתנו?"

הסביר הגאון מוילנה: "לא נאמר 'אלו תפילין שעל הראש' אלו תפילין שבראש!! לא די בכך שאדם נושא את התפילין על ראשו, עליו גם לחוש את משמעותם ותכנם בתוך ראשו. אז, ורק אז, נקרא עליו שם ה'! (מעשיהם של צדיקים.)"